

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 21. října 2008

o státní podpoře C 20/08 (ex N 62/08), kterou Itálie zamýšlí poskytnout na základě změny režimu podpor N 59/04 týkajícího se dočasného obranného mechanismu pro stavbu lodí

(oznámeno pod číslem K(2008) 6015)

(Pouze italské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2010/38/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté co vyzvala zúčastněné strany v souladu s uvedenými články k podání připomínek ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

- (1) Dopisem ze dne 1. února 2008, zaevidovaným Komisí téhož dne, Itálie oznámila Komisi podporu C 20/08 (ex N 62/08). Dopisem zaevidovaným Komisí dne 18. března 2008 Itálie poskytla Komisi další informace.
- (2) Dopisem ze dne 30. dubna 2008 Komise informovala Itálii o svém rozhodnutí zahájit ve věci uvedené podpory řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES. Toto rozhodnutí bylo Itálii oznámeno dne 7. května 2008.
- (3) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek ve věci uvedeného opatření podpory.
- (4) Zprávou prostřednictvím elektronické pošty ze dne 4. června 2008, zaevidovanou Komisí téhož dne (tj. ve

lhůtě pro zaslání připomínek ze strany Itálie stanovené v rozhodnutí o zahájení řízení), Itálie požádala o měsíční prodloužení uvedené lhůty. Dopisem ze dne 9. června 2008 Komise lhůtu prodloužila do 7. července 2008. Komise nakonec zaslala připomínky dopisem ze dne 7. července 2008, zaevidovaným Komisí téhož dne (tj. v prodloužené lhůtě).

- (5) Dopisem ze dne 17. září 2008, zaevidovaným Komisí dne 17. září 2008, byly doručeny připomínky společnosti Cantiere Navale De Poli S.p.A. (dále jen „De Poli“), která tvrdila, že je zúčastněnou stranou. Společnost De Poli je italskou loděnicí, která sídlí ve Venezia-Pellestrina. Podle informací poskytnutých v oznámení se jedná o jednu ze dvou loděnic, která by eventuálně mohla získat státní podporu na základě režimu uvedeného níže v 6. bodě odůvodnění, pokud by oznámená podpora byla schválena. Lhůta, ve které však zúčastněné strany mohly podat připomínky, uplynula měsíc po zveřejnění rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES v *Úředním věstníku Evropské unie*, tj. dne 7. července 2008. Připomínky společnosti De Poli byly podány po uplynutí této lhůty. V tomto ohledu společnost De Poli tvrdí, že se o rozhodnutí Komise zahájit řízení a o připomínkách v této věci formulovaných Itálií dozvěděla pozdě.

- (6) Podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES Komise vyzývá zúčastněné strany, aby podaly své připomínky. To však Komisi neukládá povinnost informovat jednotlivé zúčastněné strany individuálně, ale zajistit, aby všechny případné dotčené osoby měly možnost připomínky podat. Zveřejnění sdělení v *Úředním věstníku* je vhodným způsobem informování zúčastněných stran o zahájení řízení ⁽³⁾. Je tedy nutno mít za to, že společnost Cantiere De Poli byla o rozhodnutí o zahájení řízení a o lhůtě stanovené pro

⁽¹⁾ Úř. věst. C 140, 6.6.2008, s. 20.⁽²⁾ Viz poznámka pod čarou 1.⁽³⁾ Rozsudek Soudního dvora ve věci 323/82, *Intermills v. Komise*, Sb. rozh. 1984, s. 3809, bod 17.

formulování připomínek řádně informována výše uvedeným zveřejněním. Společnost De Poli však lhůtu stanovenou pro podání připomínek podle čl. 6 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽⁴⁾ (dále jen „procesní nařízení“), nedržela. Komise uvádí, že společnost De Poli nepožádala o prodloužení lhůty stanovené pro formulování připomínek, ani neuvedla žádný zvláštní důvod, proč by její připomínky měly být zohledněny, přestože byly podány po uplynutí lhůt. Komise proto nebude k pozdním připomínkám společnosti De Poli přihlížet.

II. PODROBNÝ POPIS PODPORY

- (7) Dopisem K(2004)1807 v konečném znění ze dne 19. května 2004 Komise rozhodla nevznášet připomínky ve věci italského režimu státních podpor týkajícího se dočasného obranného mechanismu pro stavbu lodí⁽⁵⁾ (dále jen „režim“). Komise považovala režim za slučitelný se společným trhem, protože splňoval ustanovení nařízení Rady č. 1177/2002 ze dne 27. června 2002 o dočasném obranném mechanismu pro stavbu lodí⁽⁶⁾, ve znění nařízení Rady (ES) č. 502/2004⁽⁷⁾ (dále jen „nařízení o dočasném obranném mechanismu“).
- (8) Rozpočet výše uvedeného režimu, tak jak byl Komisi oznámen a Komisí schválen, činil 10 milionů EUR.
- (9) Itálie Komisi oznámila svůj úmysl vyčlenit na rozpočet režimu dalších 10 milionů EUR.

III. POPIS DŮVODŮ, KTERÉ VEDLY K ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

- (10) Komise zahájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES, protože měla pochybnosti o slučitelnosti oznámené podpory se společným trhem, a to z důvodů uvedených níže.
- (11) S ohledem na ustanovení čl. 1 písm. c) procesního nařízení a článku 4 nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽⁸⁾ (dále jen „prováděcí nařízení“), se Komise domnívala, že oznámené zvýšení

rozpočtu představuje změnu režimu, a tedy novou podporu, kterou je třeba Komisi oznámit podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES. Komise se také domnívala, že slučitelnost oznámené podpory se společným trhem musí být posuzována podle v současnosti účinné právní úpravy. Platnost nařízení o dočasném obranném mechanismu skončila dne 31. března 2005, a z tohoto důvodu není právním základem pro schválení podpory.

- (12) Komise dále uvedla, že podpora se nezdá být slučitelnou se společným trhem ani na základě žádné jiné právní úpravy použitelné pro státní podpory.

IV. PŘIPOMÍNKY ITALSKÝCH ORGÁNŮ

- (13) Itálie odmítla pochybnosti Komise a formulovala tyto připomínky.
- (14) Itálie především nesouhlasí se stanoviskem Komise, podle kterého oznámené opatření představuje novou podporu. Itálie tvrdí, že podle správného výkladu článku 4 prováděcího nařízení, by kvalifikace nové podpory měla být vyhrazena zvýšením rozpočtu schválených režimů podpor, která jsou doprovázena prodloužením lhůty, ve které mohou společností využít příslušných výhod, a mohla by tak narušit hospodářskou soutěž. Itálie tvrdí, že v daném případě takováto okolnost zjevně nenastala, protože se jedná o doplnění iniciativ, pro které byla podána formální žádost na základě nařízení o dočasném obranném mechanismu. V této souvislosti Itálie také tvrdí, že článek 4 prováděcího nařízení je procesním ustanovením, které stanoví způsoby oznamování určitých změn stávajících podpor, které nezasahují do posouzení slučitelnosti, a Komise se tedy nemůže při posuzování slučitelnosti navržené státní podpory na článek 4 odvolávat.
- (15) Itálie se dále vyjádřila ke stanovisku Komise, podle kterého nařízení o dočasném obranném mechanismu již nepředstavuje právní základ pro účely posuzování slučitelnosti oznámené podpory. Itálie především tvrdí, že tato argumentace není v souladu se stanoviskem přijatým v nařízení o dočasném obranném mechanismu, které mělo být použitelné do 31. března 2004 (lhůta byla následně prodloužena do 31. března 2005), a přesto vycházelo z nařízení Rady (ES) č. 1540/98 ze dne 29. června 1998, kterým se stanoví nová pravidla pro podporu lodního stavitelství⁽⁹⁾ (dále jen „nařízení o lodním stavitelství“), jehož platnost měla skončit k 31. březnu 2003.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ Státní podpora N 59/04 (Úř. věst. C 100, 26.4.2005, s. 27). Rozhodnutí je k dispozici v závazném jazykovém znění na internetové stránce http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/register/ij/by_case_nr_n2004_0030.html#59.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 172, 2.7.2002, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 81, 19.3.2004, s. 6.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 202, 18.7.1998, s. 1.

- (16) Itálii není dále jasné, z jakého důvodu nařízení o dočasném obranném mechanismu nemůže odůvodnit změnu rozpočtu režimu podpor, která představuje pouhou finanční operaci, jejímž cílem je zajistit rovné zacházení loděnicím, které již režimu podpor využily, a loděnicím, které sice podaly žádost podle nařízení o dočasném obranném mechanismu, ale podporu dosud pro nedostatek rozpočtových prostředků nezískaly (obecná zásada rovného zacházení). Itálie tvrdí, že doplnění zdrojů na veřejné zásahy, jejichž cílem je napravit časový efekt nebo opravit odhadované výdaje, které se ukázaly jako nedostatečné, přestože to vede ke zvýšení počáteční částky podpory, nepředstavuje novou podporu, nebo je slučitelné v rámci právního základu, který odůvodňoval původní podporu. Stručně řečeno, v případě Itálie se jedná o vyřešení otevřených případů žádostí o podporu vztahujících se ke smlouvám uzavřeným do 31. března 2005, aniž by tu šlo o prodloužení režimu, rozšíření jeho oblasti působnosti nebo zásadní změny struktury. Na podporu svého stanoviska se Itálie odvolává na obecné zásady rovného zacházení, nutnost řádně přihlížet k oprávněným očekáváním příjemců i na ustálenou judikaturu Soudního dvora (rozsudky ve věci 223/85 ⁽¹⁰⁾ a ve věci C-364/90 ⁽¹¹⁾).
- (17) Konečně, Itálie tvrdí, že oznámená podpora by nebyla v rozporu s rozhodnutím WTO, podle kterého nařízení o dočasném obranném mechanismu není v souladu s pravidly WTO.
- (21) Komise uvádí, že v souvislosti s pojmem nová podpora, na kterou se vztahuje oznamovací povinnost podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES, Komise použije definice obsažené v čl. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 659/1999. Čl. 1 písm. c) uvedeného nařízení definuje jako nové podpory, mimo jiné, „změny existujících podpor“.
- (22) Článek 4 prováděcího nařízení dále objasňuje, že „změnou stávající podpory se rozumí jakákoli změna kromě úprav čistě formálního či administrativního charakteru, která nemůže ovlivnit hodnocení slučitelnosti opatření se společným trhem“, včetně zvýšení rozpočtu schváleného režimu podpor přesahujících 20 %. V této souvislosti Komise uvádí, že článek 4 prováděcího nařízení nepředstavuje právní základ pro posouzení slučitelnosti nové podpory, a ani Komise, navzdory domněnkám Itálie (viz 13. bod odůvodnění), z tohoto článku pro uvedené účely nevycházela; tento článek spíše objasňuje, jak Komise použila čl. 1 písm. c) procesního nařízení týkající se pojmu „nová podpora“. Komise dále uvádí, že tvrzení Itálie, podle kterého opatření představuje pouhou úpravu nákladů, které by byly bez provedení dostatečných změn základní struktury režimu nepřiměřené, nic nemění na skutečnosti, že toto zvýšení rozpočtu představuje změnu stávající podpory, a tedy novou podporu podle čl. 1 písm. c) procesního nařízení a článku 4 prováděcího nařízení.

V. POSOUZENÍ PODPORY

Kvalifikace státní podpory

- (18) Jelikož se jedná o opatření čistě finanční povahy, jeho slučitelnost se společným trhem musí být posouzena ve vztahu k opatřením, která má financovat, tj. na která má v rámci režimu poskytnout podporu. Z důvodů vysvětlených v dopise Komise ze dne 19. května 2004 režim představuje státní podporu podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.
- (23) Obdobně Komise nemůže přijmout ani tvrzení Itálie, podle kterého by na základě správného výkladu článku 4 prováděcího nařízení měla být kvalifikace nové podpory vyhrazena zvýšením rozpočtu schválených režimů podpor, pokud jsou doprovázena prodloužením lhůt, ve kterých mohou společnosti využít příslušných výhod, a mohla by tak narušit hospodářskou soutěž. Komise uvádí, že zvýšení rozpočtu schváleného režimu (kromě drobných zvýšení nepřesahujících 20 %) mají nevyhnutelně vliv na hospodářskou soutěž, protože členskému státu umožňují poskytnout podporu vyšší, než byla původně schválena. Takováto změna vlivu režimu na hospodářskou soutěž vyžaduje, aby Komise znovu posoudila jeho slučitelnost se společným trhem. Z toho vyplývá, že zvýšení rozpočtu v rozsahu oznámeném Itálií nemůže být svou povahou považováno za čistě formální nebo administrativní nebo za zvýšení, které by nemělo vliv na posouzení slučitelnosti podpory se společným trhem.
- (19) Podle čl. 1 písm. c) procesního nařízení a článku 4 prováděcího nařízení zvýšení rozpočtu schváleného režimu podpor představují nové podpory, pokud původní rozpočet převyšují o 20 %. V tomto případě odpovídá oznámené zvýšení 100 % původního rozpočtu, a proto musí být posuzováno jako nová podpora podle článku 87 Smlouvy o ES.
- (20) Připomínky formulované Itálií v tomto ohledu posouzení Komise nemění.
- (24) Na základě výše uvedeného tedy Komise potvrzuje, že oznámené opatření musí být posuzováno jako nová podpora podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

⁽¹⁰⁾ RSV v. Komise, Sb. rozh. 1987, s. 4617.

⁽¹¹⁾ Itálie v. Komise, Sb. rozh. 1993, s. I-2097.

Nařízení o dočasném obranném mechanismu není platným právním základem

- (25) Pokud jde o první připomínku formulovanou Itálií v tomto ohledu, Komise především zdůrazňuje, že právním základem pro přijetí nařízení o dočasném obranném mechanismu nebylo nařízení o lodním stavitelství, ale Smlouva o ES, a zejména čl. 87 odst. 3 písm. e), článek 93 a článek 133. Komise také neshledává žádný nesoulad mezi svým postojem v dané věci a skutečností, že nařízení o dočasném obranném mechanismu se částí svých ustanovení odvolávalo na nařízení o lodním stavitelství. Jednalo se pouze o otázku legislativní techniky, a aby nedocházelo k opakování, nařízení o dočasném obranném mechanismu neopakovalo definice nebo předpisy již uvedené v nařízení o lodním stavitelství, ale jejich podstatu jednoduše zahrnuje prostřednictvím odkazu. Použití nařízení o dočasném obranném mechanismu v takovýchto bodech proto nezáviselo na pokračující platnosti nařízení o lodním stavitelství, ale spíše vytvářelo nová samostatná ustanovení v nařízení o dočasném obranném mechanismu, v podstatě obdobná jako ustanovení obsažená v nařízení o lodním stavitelství, na která odkazovala. To však v žádném případě není v rozporu se stanoviskem Komise v této věci, podle kterého každý akt institucí Společenství musí vycházet z právního základu platného v okamžiku jeho přijetí.
- (26) Jak je uvedeno v rozhodnutí Komise o zahájení formálního vyšetřovacího řízení ze dne 30. dubna 2008, platnost nařízení o dočasném obranném mechanismu již skončila, a nemůže tedy být právním základem pro posouzení nové podpory. Z důvodů uvedených v rozhodnutí o zahájení řízení (body 9 a 10) není oznámená podpora slučitelná se společným trhem podle pokynů ke státním podporám na stavbu lodí⁽¹²⁾, ani se nezdá být slučitelná se společným trhem podle jakéhokoli jiné právní úpravy použitelné pro státní podpory. Komise také uvádí, že Itálie nenavrhla žádný alternativní právní základ pro posouzení slučitelnosti podpory, ale pouze tvrdila, že se nejedná o „novou podporu“, což Komise nemůže přijmout, jak je vysvětleno v bodech 18–22.
- (27) Obdobně nemůže Komise přijmout argumenty Itálie týkající se obecných právních zásad oprávněných očekávání a rovného zacházení.
- (28) Itálie tvrdí, že stavitelé lodí, kteří podali žádost o podporu v rámci režimu v době, kdy bylo nařízení o dočasném obranném mechanismu ještě v platnosti, a kteří dodrželi podmínky pro přiznání této podpory, kterou však pro nedostatek rozpočtových prostředků nezískali, oprávněně očekávají, že podporu získají, a dále tvrdí, že podle obecné zásady ochrany takovýchto oprávněných očekávání (a také z důvodu rovného zacházení v porovnání s těmi staviteli lodí, kteří podporu z dostupných zdrojů skutečně získali), mají právo podporu získat bez ohledu na to, zda je nařízení o dočasném obranném mechanismu ještě v platnosti či nikoli.
- (29) Podle ustálené judikatury se právo dovolávat se zásady ochrany oprávněných očekávání vztahuje na každého jednotlivce, který se nachází v situaci, ve které je zřejmé, že orgány Společenství v něm poskytnutím konkrétních ujištění vzbudily oprávněná očekávání. Nikdo se však nemůže dovolávat porušení této zásady, pokud neexistují konkrétní ujištění, která mu byla poskytnuta orgány Společenství⁽¹³⁾.
- (30) V tomto případě se Komise domnívá, že potenciální příjemci režimu mohou oprávněně očekávat, že jakákoli podpora poskytnutá v rámci režimu schváleného Komisí, včetně omezení rozpočtu na 10 milionů EUR, je oprávněná. Tvrzení Itálie však odpovídá očekávání práva získat podporu po uplynutí lhůt režimu, a zejména práva získat podporu přesahující schválený rozpočet, tj. očekávání, že získají novou státní podporu. Žádný podnik v zásadě nemůže oprávněně očekávat, že získá podporu, kterou Komise neschválila postupem podle Smlouvy o ES⁽¹⁴⁾. Ze stejného důvodu se nemůže dovolávat obecné zásady rovného zacházení za tím účelem, aby s ním bylo zacházeno jako s příjemci schválené podpory.
- (31) Itálie dále cituje ustálenou judikaturu, která podle jejího mínění odráží použití zásady „accessorium sequitur principale“ a umožňuje dovodit, že doplnění zdrojů na veřejné zásahy, jejichž cílem je napravit časový efekt nebo opravit odhadované výdaje, které se ukázaly jako nedostatečné, přestože to znamená zvýšení počáteční částky podpory, nepředstavuje novou podporu, nebo je slučitelné v rámci právního základu, který odůvodňoval původní podporu.
- (32) Citovaná judikatura však argument Itálie nepotvrzuje.
- (33) V rozsudku ve věci C 223/85 Soudní dvůr konstatoval, že absence zásahu Komise v přiměřené lhůtě společně se skutečností, že podpora byla určena na pokrytí dodatečných nákladů na operaci, která získala schválenou podporu, v příjemci vzbudily oprávněná očekávání, že vůči podpoře nejsou námitky. Komise však nechápe,

(12) Úř. věst. C 317, 30.12.2003, s. 11.

(13) Mimo jiné viz rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 24. září 2008 ve věci T-20/03, *Kahla / Thüringen Porzellan*, dosud nezveřejněný, bod 146.

(14) Viz například rozsudek Soudního dvora ve věci C-5/89, *Komise v. Německo*, Sb. rozh. 1990, s. I-3437, bod 14.

jak tento precedent potvrzuje argument Itálie, podle kterého by změna rozpočtu režimu nepředstavovala novou podporu, popřípadě by byla alternativně slučitelná podle právního základu, který odůvodnil původní podporu, tj. nařízení o dočasném obranném mechanismu. Komise naopak uvádí, že ve výše zmíněném rozsudku Soudní dvůr vůbec nepopřel, že „podpora určená na pokrytí vyšších nákladů na operaci, která [...] získala schválenou podporu“ vyžaduje schválení Komisí podle čl. 87 odst. 1 (bývalého článku 93) Smlouvy o ES.

- (34) Itálie dále neprokázala, že v tomto případě Komise nezasáhla v přiměřené lhůtě. Naopak je to spíše Itálie, která neoznámila zvýšení režimu v době, kdy bylo nařízení o dočasném obranném mechanismu ještě v platnosti.
- (35) Ani věc C-364/90 argumenty Itálie nepotvrzuje. V části rozsudku, na který Itálie odkazuje, Soudní dvůr pouze konstatuje, že Komisi se nepodařilo uspokojivě odůvodnit zamítavé rozhodnutí o státní podpoře, a upřesňuje, že některé dokumenty předložené v rámci postupu před zahájením soudního řízení nebyly dostatečně jasné pro přípustnost těchto argumentů v řízení před soudem. Komise nechápe, jak tyto čistě procesní body potvrzují argument Itálie, podle kterého by rozpočet režimu měl být, z důvodu hmotného práva, schválen na základě nařízení o dočasném obranném mechanismu. A konečně, pokud jde o připomínku Itálie, podle které by oznámená podpora nebyla v rozporu s rozhodnutím WTO (Světové obchodní organizace), která prohlásila ustanovení nařízení o dočasném obranném mechanismu za neslučitelná s pravidly WTO, Komise již v předchozích rozhodnutích uvedla, že podle judikatury Soudního dvora musí být právní předpisy Společenství vykládány pokud možno na základě mezinárodního práva, včetně povinností Společenství v rámci WTO⁽¹⁵⁾. Proto musí být nařízení o dočasném obranném mechanismu vykládáno také na základě mezinárodních povinností Společenství⁽¹⁶⁾.
- (36) V této souvislosti Komise upozorňuje, že Korea slučitelnost nařízení o dočasném obranném mechanismu s pravidly WTO popřela. Dne 22. dubna 2005 skupina odborníků zveřejnila zprávu, ve které dospěla k závěru, že nařízení o dočasném obranném mechanismu a různé vnitrostátní režimy dočasného obranného mechanismu – existující v době, kdy Korea zahájila spor s WTO – porušovaly čl. 23 odst. 1 Ujednání o pravidlech a řízení při řešení sporů⁽¹⁷⁾. Dne 20. června 2005 orgán pro řešení

sporů WTO (OŘS) přijal zprávu skupiny odborníků, která Komisi doporučila uvést v soulad nařízení o dočasném obranném mechanismu a vnitrostátní režimy dočasného obranného mechanismu s povinnostmi, které Komise má na základě dohod WTO⁽¹⁸⁾. Dne 20. července 2005 Společenství informovalo orgán pro řešení sporů, že jeho pravidla již jsou v souladu s rozhodnutím a doporučeními orgánu pro řešení sporů, protože platnost nařízení o dočasném obranném mechanismu skončila dne 31. března 2005 a členské státy již nemohou poskytovat provozní podpory podle uvedeného nařízení.

- (37) Zpráva skupiny odborníků a rozhodnutí orgánu pro řešení sporů, kterým byla uvedena zpráva přijata, nařízení o dočasném obranném mechanismu jako takové pro rozpor s pravidly WTO odmítly a uložily Společenství povinnost toto nařízení již nepoužívat. Povinnost Společenství provést rozhodnutí orgánu pro řešení sporů se vztahuje také na budoucí rozhodnutí o poskytnutí nových podpor podle nařízení o dočasném obranném mechanismu⁽¹⁹⁾. Tím, že Společenství informovalo orgán pro řešení sporů, že jeho pravidla již jsou v souladu s rozhodnutím a doporučeními orgánu pro řešení sporů, protože platnost nařízení o dočasném obranném mechanismu skončila dne 31. března 2005, a členské státy již tedy nemohou poskytovat provozní podpory na tomto základě, se zavázalo výše uvedené nařízení pro poskytování nových podpor již nepoužívat. Schválení této podpory by tedy představovalo porušení mezinárodních závazků Společenství.

VI. ZÁVĚR

- (38) Z výše uvedených důvodů Komise konstatuje, že oznámená státní podpora je neslučitelná se společným trhem,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora, kterou Itálie zamýšlí poskytnout na základě změny režimu podpor N 59/04 týkajícího se dočasného obranného mechanismu ve prospěch stavby lodí a která znamená zvýšení rozpočtu režimu o 10 milionů EUR, je neslučitelná se společným trhem.

Uvedená podpora tedy nemůže být provedena.

Článek 2

Itálie bude informovat Komisi do dvou měsíců od data oznámení tohoto rozhodnutí o přijetí příslušných opatření.

⁽¹⁵⁾ Věc C-53/96, *Hermes*, Sb. rozh. 1998, s. I-3603, bod 28; věc C-76/00, *Petrotube*, Sb. rozh. 2003, s. I-79, bod 57.

⁽¹⁶⁾ Věc C 26/06 (ex N 110/06) (Úř. věst. L 219, 24.8.2007, s. 25) a věc C 32/07 (ex N 389/06) (Úř. věst. L 108, 18.4.2008, s. 23).

⁽¹⁷⁾ Viz EC — *Measures affecting trade in commercial vessels*, WT/DS301/R, body 7184–7222 a 8.1(d).

⁽¹⁸⁾ Viz dokument WTO WT/DS301/6.

⁽¹⁹⁾ Viz EC — *Measures affecting trade in commercial vessels*, WT/DS301/R, bod 7.21.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 21. října 2008.

Za Komisi
Neelie KROES
členka Komise
